

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda, u postupku ocjene zakonitosti općeg akta pokrenutom po zahtjevu A. M. iz S., S. 13, na sjednici održanoj 29. travnja 2014.

p r e s u d i o j e

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Podnositelj je temeljem odredbe članka 38. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 49/02.-pročišćeni tekst) Ustavnom sudu Republike Hrvatske podnio prijedlog za ocjenu zakonitosti Odluke o komunalnoj naknadi Grada S. (Službeni glasnik Grada Splita, broj 21/01. i 31/02.).

Rješenjem Ustavnog suda Republike Hrvatske broj: U-II-3783/2010 od 5. ožujka 2012. navedeni predmet ustupljen je ovom Sudu na rješavanje.

Podnositelj osporava cijelu navedenu Odluku a iz sadržaja njegovog zahtjeva proizlazi da je Odluka o komunalnoj naknadi Grada S., koju su primijenila upravna tijela suprotna i neskladna odredbi članka 22. stavka 2., članka 23. stavka 1., članka 27. stavka 1. i 2. Zakona o komunalnom gospodarstvu, jer ne prihvaća sve predviđene i propisane uvjete iz tih odredaba, a što se osobito odnosi na nerazložno i neopravdano izjednačavanje svih poslovnih prostora, premda je zakonom jasno određeno razlikovanje poslovnog prostora namijenjenog za proizvodne djelatnosti od onog koji služi za ostale djelatnosti. Stoga predlaže da se odluči o ocjeni suglasnost citirane Odluke sa Zakonom o komunalnom gospodarstvu.

Odgovarajućom primjenom odredbe članka 32. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10. i 143/12.) pozvan je donositelj akta, Gradsko vijeće Grada S., da se izjasni o tome je li osporeni opći akt na pravnoj snazi, te da se očituje na navode prijedloga.

Na navode zahtjeva, na zahtjev predsjednice Gradskog vijeća očitovala se voditeljica Upravnog odjela za komunalno gospodarstvo i redarstvo, Odsjek za održavanje objekata i uređaja komunalne infrastrukture i javne površine, Pododsjeka za komunalno gospodarstvo B. Š.

Iz tog očitovanja proizlazi da je Odluka o komunalnoj naknadi na snazi uz određene dopune i izmjene koje su objavljene u Službenom glasniku Grada S. broj: 2A/04., 30/11. i 13/13., a koje su dostavljene ovome Sudu uz očitovanje.

Odredbe koje se odnose na plaćanje komunalne naknade za poslovne prostore koje služe za ostale djelatnosti nisu izmijenjene.

Iz očitovanja proizlazi da se Grad S. kod donošenja Odluke pridržavao svih odredaba članaka 23. stavak 1. Zakona o komunalnom gospodarstvu, a isto tako i odredaba članka 27. stavak 1. i 2. Zakona koje se primjenjuju u članku 11. stavku 2. osporene Odluke gdje je utvrđena razlika u koeficijentu namjene ovisno da li se radi o poslovnom prostoru koji služi za proizvodnu djelatnost ili ostale djelatnosti, koeficijenti namjene su u rasponu koji su zakonom određeni, stoga je prema mišljenju iz očitovanja navedena Odluka o komunalnoj naknadi u skladu sa Zakonom o komunalnom gospodarstvu.

Zahtjev nije osnovan.

Gradsko vijeće Grada S. na sjednici održanoj dana 3. prosinca 2001. godine donijelo je Odluku o komunalnoj naknadi koja je objavljena u Službenom glasniku Grada S. broj: 21/2001. Navedena Odluka je izmijenjena Odlukom o dopuni Odluke o komunalnoj naknadi objavljenoj u Službenom glasniku Grada S.

broj: 31/2002. Odluka je mijenjana još u tri navrata Odlukama o izmjenama Odluke o komunalnoj naknadi Službeni glasnik Grada S. broj 2A/04., 30/11. i 13/13.

Članak 11. stavak 1. podstavak 3. Odluke, koji se odnosi na „poslovni prostor koji služi za ostale djelatnosti“, nije mijenjan.

Propis mjerodavan za ocjenu zakonitosti osporene Odluke o komunalnoj naknadi je Zakon o komunalnom gospodarstvu (Narodne novine, broj 36/95., 70/97., 128/99., 57/00., 129/00., 59/01., 26/03.-pročišćeni tekst, 82/04., 110/04., 178/04., 38/09., 79/09., 153/09., 49/11., 84/11., 90/11., 144/12., 94/13. i 153/13.).

Iako je Zakon o komunalnom gospodarstvu nakon donošenja Odluke o komunalnoj naknadi i podnošenja zahtjeva za ocjenu suglasnosti navedene Odluke mijenjani, izmjenama Zakona, nisu izmijenjene odredbe koje su mjerodavne za ocjenu zakonitosti Odluke.

Odredbom članka 23. stavka 1. podstavka 4. Zakona o komunalnom gospodarstvu propisano je da predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave donosi odluku o komunalnoj naknadi kojim se obvezno utvrđuju koeficijent namjene (Kn) za poslovni prostor i za građevinsko zemljište koje služi u svrhu obavljanja poslovne djelatnosti.

Odredbom članka 22. stavka 2. podstavka 2. Zakona o komunalnom gospodarstvu propisano je da komunalnu naknadu plaćaju vlasnici, odnosno korisnici poslovnog prostora.

Odredbom članka 27. stavka 2. Zakona o komunalnom gospodarstvu propisano je da koeficijent namjene za poslovni prostor i za građevno zemljište koje služi u svrhu obavljanja poslovne djelatnosti određuje predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave pod uvjetom da:

- za poslovni prostor koji služi za proizvodne djelatnosti koeficijent ne može biti manji od 1,00 niti veći od 5,00.

- za poslovni prostor koji služi za ostale djelatnosti koeficijent ne može biti manji od 1,00 niti veći od 10,00,

- za građevno zemljište koje služi u svrhu obavljanja poslovne djelatnosti koeficijent može biti najviše 10% koeficijenta namjene koji je određen za poslovni prostor.

Odlukom o komunalnoj naknadi je sukladno članku 22. stavku 2. Zakona o komunalnom gospodarstvu i to člankom 4. navedene Odluke propisano da komunalnu naknadu plaćaju vlasnici odnosno korisnici:

- stambenog prostora,
- poslovnog prostora
- garažnog prostora
- građevinskog zemljišta koji služi u svrhu obavljanja poslovne djelatnosti
- neizgrađeno građevinskog zemljišta.

Odredbom članka 11. stavka 1. podstavka 3. navedene Odluke propisano je da se koeficijent namjene za poslovni prostor i za građevinsko zemljište koje služi u svrhu obavljanja poslove djelatnosti određuje za: poslovni prostor koji služi za ostale djelatnosti 9,0.

Kako je odredbom članka 27. stavka 2. podstavka 2. Zakona određeno da za poslovni prostor koji služi za ostale djelatnosti koeficijent ne može biti manji od 1,00 niti veći od 10,00 prema ocjeni ovoga Suda, kako je Odlukom utvrđen koeficijent 9,00 za poslovni prostor koji služi za ostale djelatnosti, navedeni koeficijent namjene je u rasponu koji je zakonom određen (1,00 do 10,00).

Stoga je osporena Odluka o komunalnoj naknadi sukladna odredbama članka 22. stavka 2., članka 23. stavka 1. podstavka 4. te članka 27. stavka 2. podstavka 2. Zakona o komunalnom gospodarstvu.

Nije točan navod podnositelja da nije određeno razlikovanje poslovnog prostora namijenjenog za proizvodne djelatnosti, odnosno onog koji služi za ostale djelatnosti budući da je člankom 11. Odluke koeficijent namjene za poslovni prostor i za građevinsko zemljište koje služi u svrhu obavljanja poslovne djelatnosti određen drugačije za poslovni prostor koji služi za proizvodnu djelatnost 1,30, za poslovni prostor koji služi za djelatnost ukrcaja, iskrcaja, prekrcaja robe i skladištenje robe u morskim lukama ranije 5,0 sada 3,0, te za poslovni prostor koji služi za ostale djelatnosti, kakva je djelatnost podnositelja zahtjeva, 9,0.

Stoga je odgovarajućom primjenom odredbe članka 57. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima, zahtjev odbijen kao neosnovan.

U Zagrebu 29. travnja 2014.